

JW Support

Dutch Shalom Family for Children Bangladesh

opvang voor straatkinderen in Savar, Dhaka, Bangladesh

Nieuwsbrief 12,
Januari 2011

Sjoebo Nobo Borsjo (Gelukkig Nieuwjaar)

Aan het begin van een nieuw jaar blikken we terug en natuurlijk kijken we ook vooruit. Allereerst wil ik u allen een mooi en gezond 2011 toewensen. Een jaar wellicht van verandering, vervulling van wensen of gewoon lekker doorgaan op de ingeslagen weg. Het bestuur van JW Support wil u hartelijk danken voor uw trouwe steun en hoopt natuurlijk dat u dit voortzet. Wij kunnen alle projecten alleen steunen met úw hulp.

Kids in Savar

In november zijn mijn nichtje Jorina en ik weer 3 weken op bezoek geweest. We hebben genoten van het samenzijn met de kinderen en hun verzorgers. Wij noemen ze intussen onze Bengaalse familie, want zo voelt het. We komen thuis in onze kamer in het meisjeshuis. We doen spelletjes, delen de meegebrachte kleding en cadeautjes uit, drinken liters thee, genieten van de welterusten ceremonie, zingen en bidden met elkaar en natuurlijk is er veel overleg over de dagelijkse gang van zaken.

Vermeldenswaardig is, dat ze zelf ook veel meer aandacht besteden aan het slapen gaan en elkaar welterusten wensen. De Sjoebos Ratries (goedenacht) vliegen in veelvoud om je oren, maar het klinkt heel warm en gezellig. Het bidden gebeurt in een mix van de verschillende religies. We delen een mooi en inspirerend verhaal, bidden voor elkaar en de medemens en zingen als nachtegalen. Je wordt er gewoon blij van als je het hoort.

Bezoekers in Savar

Deze keer geen bijdrage van Jorina, maar van andere bezoekers. Mijn vriendin Karoll, haar man Lionel en hun dochter Raquel zijn 10 dagen te gast geweest in het meisjeshuis. We hebben in alle huizen geluncht, thee gedronken en veel gekletst. Het was voor Karoll, Lionel en Raquel een onvergetelijke ervaring en voor de Bengalen één groot feest. Hieronder een bijdrage van Lionel.

Een kijkje in de keuken van Dutch SFC in Savar

Wat een voorrecht om te mogen reizen naar een land waarvan je als kleine jongen al bewust was hoe weinig ze daar hebben en hoe vaak het getroffen wordt door natuurgeweld. Als sponsoren van JW Support was het een goede gelegenheid om onze reis door Zuidoost Azië te onderbreken met een bezoek aan de projecten van Dutch SFC.

Warm onthaal

Opgetogen stapte ik met mijn vrouw en dochtertje van 3 jaar in Kuala Lumpur op het vliegtuig. Voor zonsondergang kwamen wij aan en werden hartelijk onthaald door de Projectmanager Monir en de chauffeur. Monir herkende mijn vrouw Karoll meteen, want zij is 6 jaar geleden al een keer op bezoek geweest. Zij brachten ons naar Joke Wittekoek en de twee meisjes die bij de 2e uitgang stonden te wachten. Om gasten binnen op te wachten moet je betalen en dat is zonde van het geld.

Na een lange en stoffig rit door Dhaka, was het filerijden tot Savar, smalle wegen die veel verkeer moeten verwerken. Eenmaal in Savar aangekomen was het feest: een ontvangst met bloemen, hartelijkheid en warmte alsof je iedereen al jaren kent. Zowel volwassenen als kinderen staan te kijken en vragen je van alles in hun beste Engels. De discipline zit er goed in, want ondanks onze komst moest er gewoon huiswerk gemaakt worden. Later op de avond is het zingen en bidden om vervolgens een warme maaltijd te eten. De warmte van de kinderen en de leiding was elke dag voelbaar. Er werden veel activiteiten georganiseerd waar wij aan mochten deelnemen. Onvergetelijk zijn het voetbaltoernooi tussen leiding en jongeren en de Star Night waar de kinderen hun talenten ten tonele brachten.

(Over)leven met beperkte voorzieningen

Alle opvanghuizen (één voor meisjes, twee voor jongens) hebben een twee hoofdig leiding en een kok. Zij moeten samen zorgen dat alles ordentelijk en met beleid verloopt. De opvanghuizen bieden de basisvoorzieningen, die de kinderen nodig hebben. De huizen zijn allemaal van beton met een lekvrij dak. Naast de slaapkamers hebben ze allemaal een keuken, WC's en douches. Daarnaast heeft ieder huis een studeerruimte waar naast het studeren en huiswerk maken ook gegeten en gebeden wordt.

Er is stromend water en elektriciteit. Hoewel deze regelmatig, vanwege de grote vraag, uitvalt. Gevolg is dat de koelkast en de ventilator het niet meer doen en geen water meer uit de grond gepompt kan worden. Emmers worden gevuld met water om een reserve te hebben om te koken of te wassen. Kaarsen en zaklantaarns worden tevoorschijn gehaald en de activiteiten gaan gewoon door. Men is het gewend geraakt en klagen heeft geen zin, voor alternatieven moet je zelf zorgen. Zo gaat het met bijna alles. Wanneer je met Europese ogen naar de dingen kijkt valt het je op dat iedereen met een stenen huis achter gesloten hekwerk moet slapen vanwege veiligheid. De voorschriften zijn duidelijk anders en vluchtroutes etc. komen niet ter sprake.

Dagelijkse routine

De kinderen zijn zichtbaar gelukkig en zien er gezond uit. Ze zijn erg dankbaar en waarderen zeer dat ze bij het project zitten. Er is duidelijk een structuur en regelmaat die rust brengt in de huizen: drie maaltijden per dag en een tussendoortje, overdag schoolbezoek, 's avonds huiswerk maken (inclusief bijlessen), iedereen heeft een schoonmaaktaak en er is ruimte voor vrijetijdsbesteding (sporten, tekenen en schilderen). De kinderen ontvangen medische zorg en er is een tandarts in Dhaka, die gratis het gebit van alle kinderen onder de loep neemt. Voor ons is het vanzelfsprekend, maar in Bangladesh is gezondheidszorg een luxe die velen zich niet kunnen permitteren.

Behoeftte om te spiegelen

In de tien dagen dat wij er waren merkten we dat er veel behoefte was aan spiegelen. Op management niveau ging het over de praktische zaken, in het bijzonder hoe in Europa zaken worden aangepakt. Maar ook de kinderen, die vrij zelfstandig zijn, leken behoefte te hebben aan spiegelen. Zo kwamen de oudste meisjes iedere avond praten over hun leven en hun dromen voor de toekomst. De jongens kwamen elke dag langs om even te praten over hun opleidingskeuze etc. Eén van de kinderen verwoordde het als volgt: 'jullie zijn een soort broer en zus voor ons'.

Uitdagingen

Als buitenstaander kijk je anders naar de aanpak en zie je dat dingen in een andere omgeving anders werken en ook een andere aanpak verdienen. Tips geven ja, maar zij moeten zelf filteren wat ze wanneer kunnen gebruiken. Het project doet zonder enige twijfel, met weinig middelen, bijzonder en nuttig werk. Tevens maakt het mogelijk dat deze kinderen niet op straat hoeven te leven en normaal naar school kunnen. Maar vooral dat ze rust hebben en gewoon kind kunnen zijn is heerlijk om te zien.

Enthousiasme en ambitie om een beter leven te krijgen is er genoeg bij de leiding en de kinderen. Het wordt tijd dat anderen, te beginnen bij de overheid, ook hun verantwoordelijkheid gaan nemen anders hebben deze kids geen toekomst in eigen land en worden ze opgeleid om naar het buitenland te gaan. Ergens moet er een verdiepingsslag plaatsvinden om de cirkel van armoede te doorbreken zodat ze een ander leven krijgen dan hun ouders of oudere broers en zussen. Bijvoorbeeld door de jongeren te koppelen aan programma's die vervolgopleidingen financieren. Of door te zoeken naar netwerken die de jongeren coachen bij het vinden en behouden van banen. Vaste afspraken met bedrijven en instellingen zijn hiervoor nodig. Laten wij in het nieuwe jaar niet alleen het project financieel blijven sponsoren, maar ook onze eigen netwerken inzetten en vooral blijven bidden voor de leiders van Bangladesh.

Lionel B.Martijn, MSUS

Wensen voor 2011

Vervolgopleidingen

Onze intentie was altijd om de kinderen te begeleiden naar een leven boven de armoedegrens. Langzamerhand komt de vraag bovendien of de basisschool (5 jaar) en de middelbare school (5 jaar) hierbij volstaat. Na 10 jaar onderwijs is de kans op een redelijke baan erg klein.

Twee jongens zijn na klas 8 overgegaan naar de technische school voor de opleiding automonteur en elektricien. Beiden hebben deze afgerond en hebben nu een baan.

Deze opleidingen waren gelukkig niet zo kostbaar. Twee andere jongens wilden graag na klas 10 de opleiding voor patholoog volgen aan de medische technische school. Gelukkig hebben we in december jl. een sponsor gevonden om de 3 jarige opleiding voor deze jongens te betalen. Dat stemt ons blij en dankbaar.

In april 2010 is één van de meisjes naar "college" gegaan. Over 2 jaar ziet het ernaar uit dat ze voor dokter wil gaan studeren. Momenteel wordt haar studie door een oom en door ons betaald. Over 2 jaar is er dus een bedrag nodig voor de universiteit. Momenteel doet één van onze meisjes staatsexamen voor de middelbare school. Daarna wil zij graag de opleiding tot verpleegkundige gaan volgen. U begrijpt het al, deze vervolgoopleidingen gaan ons budget te boven. Misschien kent u mensen of organisaties bij wie we kunnen aankloppen om financiële steun voor deze vervolgoopleidingen. Het zou toch erg jammer zijn als een slimme tiener niet kan doorleren vanwege geldgebrek.

Slumgirls

Op de meisjesschool van Dino in een krottenwijk in Dhaka zitten intussen 115 kinderen. 80% meisjes en een paar jongens (broertjes van de meisjes of zoon van één van de naaisters). Dino wil de kinderen graag elke dag een maaltijd geven, maar de school is het afgelopen jaar zo snel gegroeid dat er maar budget is voor 60 kinderen. Gevolg is dat ze nu om de andere dag een maaltijd krijgen. De kinderen komen vaak zonder eten naar school en ook 's avonds is er vaak maar een klein beetje en soms zelfs niets te eten. De kosten voor het extra eten is ongeveer € 225 per maand.

Wie helpt ons om de kinderen op deze school elke dag een eenvoudige maaltijd te geven?

Tot slot

U kunt uw bijdrage voor alle projecten storten op rekening 98.04.73.098 t.n.v. JW Support te Zoetermeer. Alle ontvangen gelden, worden direct gebruikt om de projecten financieel te steunen. Alle medewerkers in Nederland doen dit op vrijwillige basis. Wij hebben een zgn. ANBI vrijstelling (algemeen nut beogende instelling). Dit betekent dat u onder bepaalde voorwaarden uw giften kunt aftrekken voor de inkomstenbelasting. Kijk voor meer informatie op www.belastingdienst.nl

Joke Wittekoek

Stichtingsbestuur:

Voorzitter: Joke Wittekoek Initiatiefneemster
Secretaris: Daniëlle van Dijk
Penningmeester: Johan van Bruggen

Informatie over de projecten en hoe u die kunt ondersteunen en voor het bestellen van artikelen: www.jwsupport.nl

Email: whitecake@jwsupport.nl Telefoon: 070-3477620

Giften voor het project kunt u overmaken op: bankrekening: 98.04.73.098 t.n.v JW Support te Zoetermeer